

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 288.

Elfte Session.

1ste Mode.

Eftermiddag den 31ste Marts. Kl. 2.

(Fortsat.)

Sjæbning (fortsat): Det er Noget, som ligner en Bømforspagtning, det er en Levning af de gamle Generalforspagtninger, som ligge saa langt tilbage i Tiden, at der, naar man undertager Sjæbningens Lovning, naar bestaaer Noget saa Forrykt og Gaaenligt som dette. Denne Bømforspagtning af Embeder har man allerede længe før 1848 underkendt som rigtig, og Beviset herfor ligger deri, at man for længe siden har begyndt at gjenneføre Reformen her i Kjøbenhavn. Efterat Forsætningen er bleven indført, har man ikke noget Dieblil havt Diet lukket for de i saa Henseende stedfindende Mangler, man har ivertimod fuldkommen følt, at dette Forhold ikke saaledes kunde og heller ikke burde bestaae, og forskjellige Forsøg have idelig og idelig været gjorte for at faae det ordnet. Hver Gang en Lovning har været til Behandling her eller i de af Regeringen nedsatte Commissioner er der blevet andraget paa, at dette Forhold maatte blive forandret. Derpaa har Regeringen igjennem sine Digamere her høitideligt erklæret, at det skulde blive forandret, naar Materialet dertil var samlet; man har her for ganske kort Tid siden erklæret, at det skulde stee til næste Aar, det skulde ikke udeblive længere. Det er nu to Aar siden, at dette blev erklæret. Derpaa har dette Spørgsmaal været optaget i en Lovning, som er bleven behandlet af et Udvalg her

Folkethinget, ja det har endogsaa for ganske nylig været opført i en Lovningslov, om hvilken Regeringen var enig med Udvalget, saa at den ikke havde Noget imod, at den udkom i den af Udvalget foreslaaede Skikkelse med denne Paragraph, og dersom vi dengang vare blevne samlede i en noget længere Tid, vilde den være kommen ud, det vil sige fra Thinget og Regeringen. Den kunde maaskee have mødt Modstand fra det andet Thing, men ikke fra Regeringen. Den ærede Indenrigsminister har altsaa som Medlem af Thinget haft den fulde Bestyrdhed herom, da han optraadte som Rigsdagsmand identisk med den Regering, af hvilken han i Virkeligheden er en Fortsættelse. Der har i den Mellemtid været en anden Regering, som har skaffet en positiv, kongelig Bestemmelse tilvele, og hvorfor er den kommen frem? Fordi den afvøde Justitsminister fandt sig ligeoverfor Nødvendigheden af og Forpligtelsen til at bringe en Lovning ind, han erkendte imidlertid, at der i saa Henseende var en Usuldstændighed tilstede, som man ikke havde tilstrækkelig Tid til at bøde paa, eftersom Materialerne endnu ikke vare fuldstændigt bearbejdede, som de burde være, og, som det forekommer mig, kan man skinte igjennem det Hele, at man har villet bringe Sagen i en Forbindelse, hvor den ikke hører hjemme, med et heelt nyt Retsystem, hvis Bekostelighed vi ikke paa nogen Maade kjende, og som, naar vi ikke tage os vare, vil komme til at kræve mange flere Penge, end vi ane. Men under alle Omstændigheder har den afvøde Justitsminister villet inddrage sig disse Indflydelser, som han ikke havde Tid til at gjøre sig til Herre over; samtidigt med at ud-